

Sygn. akt II Ca 941/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie: Przewodniczący Sędzia Sądu Okręgowego Dariusz Iskra

Protokolant Asystent sędziego Aleksandra Frączkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2015 roku w Lublinie, na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą we

W.

przeciwko A. N.

o zapłatę kwoty 4090,63 zł z odsetkami:

a) umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od kwoty 3354,07 zł od dnia 23 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty,

b) ustawowymi od kwoty 656,56 zł od dnia 23 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty

na skutek apelacji pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia 26 maja 2014 roku, w sprawie I C 1651/13

I. oddala apelację;

II. zasądza od A. N. na rzecz S. (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego;

III. przejmuje na rachunek Skarbu Państwa nieuiszczoną opłatę od apelacji w kwocie 100 zł (sto złotych).

Sygn. akt II Ca 941/14

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 23 kwietnia 2013 roku do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Bank Spółka Akcyjna we W. wnosił o zasądzenie od pozwanej – A. N.:

1. kwoty 656,56 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,

2. kwoty 3354,07 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 23 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty oraz

3. kwoty 80 zł bez odsetek.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 1 marca 2011 roku Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu wydał postanowienie w przedmiocie wpisu do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego połączenia (...) Bank Spółki Akcyjnej oraz (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej poprzez przejęcie (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej przez (...) Bank Spółkę Akcyjną. W dniu 2 czerwca 2010 roku pomiędzy A. N. a (...) Bank Spółką Akcyjną została zawarta umowa kredytu nr (...). Pozwany zobowiązał się spłacać kredyt w miesięcznych ratach. Do dnia dzisiejszego należność wynikająca z przedmiotowej umowy nie została w całości spłacona. W związku z rażącym naruszeniem przez pozwanego warunków umowy (brakiem spłat) Bank wypowiedział umowę. Po upływie okresu wypowiedzenia – w dniu 4 grudnia 2012 roku całe zobowiązanie zostało postawione w stan natychmiastowej wykonalności.

Powód wskazał, że wnosi o zasądzenie:

a) kwoty 3354,07 zł z tytułu kapitału (podana w pozwie kwota kapitału została wyliczona na dzień sporządzenia pozwu z uwzględnieniem wszystkich wpłat, które zostały zaksięgowane przed tą datą) wraz z dalszymi odsetkami od dnia 23 kwietnia 2013 roku,

b) kwoty 656,56 zł z tytułu odsetek wyliczonej na dzień sporządzenia pozwu wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi na podstawie art. 482 k.c. oraz art. 359 § 2 k.c.,

c) kwoty 80 zł z tytułu kosztów monitów i upomnień (k. 1-4).

*

Nakazem zapłaty z dnia 28 maja 2013 roku, wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie VI Nc-e 899842/13, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie uwzględnił powództwo (k. 6).

*

Od nakazu zapłaty z dnia 28 maja 2013 roku pozwana wniosła sprzeciw (k. 7- 8).

*

Postanowieniem z dnia 18 lipca 2013 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowił stwierdzić skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości i przekazać rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku (k. 12).

*

W dniu 14 listopada 2013 roku powód złożył pozew na urzędowym formularzu i wskazał w nim, że wnosi o zasądzenie od pozwanej kwoty 4090,63 zł z odsetkami liczonymi od kwoty:

a) 3354,07 zł, to jest kwoty kapitału, w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 23 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty,

b) kwoty 656,56 zł, to jest kwoty odsetek umownych i karnych naliczonych do dnia 22 kwietnia 2013 roku, w wysokości odsetek ustawowych za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Powód wskazał, że kwota 80 zł stanowi koszty monitów i upomnień związanych z dochodzeniem należności wynikających z czynności bankowych.

Powód wskazał, że wysokość oraz terminy wpłat dokonanych przez pozwaną wraz z rozksięgowaniem przedmiotowych wpłat zostały przedstawione szczegółowo w tabeli „Zestawienie wpłat” (k. 21-24).

*

Wyrokiem z dnia 26 maja 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku:

I. zasądził od A. N. na rzecz (...) Bank Spółki Akcyjnej we W. kwotę 4090,63 zł:

a) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, liczonymi od kwoty 3354,07 zł od dnia 23 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty;

b) z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 656,56 zł od dnia 23 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty;

II. zasądził od A. N. na rzecz (...) Bank Spółki Akcyjnej we W. kwotę 68 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 2 czerwca 2010 roku A. N., jako kredytobiorca, zawarła z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną we W. umowę o kredyt konsolidacyjny nr (...), na podstawie której Bank udzielił jej kredytu w wysokości 4642,03 zł obejmującego:

- środki przeznaczone na spłatę zobowiązań finansowych kredytobiorcy 4410,39 zł,

- prowizję banku w kwocie 64 zł.

Kredytobiorca zobowiązał się do spłaty kredytu w 60 ratach miesięcznych, przy czym termin płatności raty przypadał na piąty dzień każdego miesiąca, począwszy od lipca 2010 roku. Umowa przewidywała, że w dniu zawarcia umowy ustala się oprocentowanie kredytu w wysokości 20% w stosunku rocznym. Oprocentowanie jest stałe i nie przekracza czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Odsetki z tytułu udzielonego kredytu w dniu zawarcia umowy wynoszą ogółem 2749,05 zł, łączna kwota wszystkich opłat, prowizji oraz innych kosztów związanych z zawarciem umowy wynosi 231,64 zł i w żadnym wypadku nie przekracza 5% udzielonego kredytu. Całkowity koszt kredytu w dniu zawarcia umowy wynosi 2980,69 zł, rzeczywista roczna stopa oprocentowania w dniu zawarcia umowy wynosi 24,91 zł.

Sąd ustalił, że w umowie zastrzeżono, iż niewypełnienie przez kredytobiorcę warunków umowy, a w szczególności nieuregulowanie dwóch pełnych rat, uprawnia Bank do wypowiedzenia umowy w terminie 30 dni i postawienia całego kredytu w stan natychmiastowej wymagalności. Umowa przewidywała, że inne opłaty, do zapłaty których zobowiązany będzie kredytobiorca w związku z zawartą umową, określone są w tabeli opłat i prowizji. W tabeli wskazano, że w przypadku opóźnienia w spłacie za wysłanie wezwania do zapłaty lub upomnienia (list zwykły) bank pobiera 7 zł, za wysłanie wezwania do zapłaty lub upomnienia (list polecony) bank pobiera 11,80 zł, za wysłanie wypowiedzenia umowy (list polecony) bank pobiera 14 zł, za telefoniczne wezwanie do zapłaty na numer telefonu stacjonarnego bank pobiera 7,50 zł, zaś na numer telefonu komórkowego bank pobiera 10 zł.

Sąd ustalił, że w dniu 8 września 2010 roku została podjęta uchwała przez nadzwyczajne walne zgromadzenie akcjonariuszy (...) Bank Spółki Akcyjnej we W. o połączeniu w trybie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h. poprzez przejęcie całego majątku (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej we W. przez (...) Bank Spółkę Akcyjną we W..

Sąd ustalił, że w okresie od 5 lipca 2010 roku do 21 maja 2012 roku A. N. uiściła na rzecz kredytodawcy łącznie kwotę 2893,05 zł, z której 1287,96 zł zostało zaliczonych na kapitał, 1571,09 zł zostało zaliczonych na pokrycie odsetek zaś 34 zł na pokrycie kosztów upomnień.

Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 12 marca 2012 roku kredytodawca skierował do A. N. zawiadomienie, w dniach 14 marca, 29 marca, 21 maja 2012 roku telefonicznie wzywał ją do zapłaty, zaś w dniach 26 marca, 14 maja, 13 czerwca 2012 roku kierował do niej upomnienia. W dniu 4 grudnia 2012 roku (...) Bank Spółka Akcyjna we W. skierowała do A. N. pismo zawierające oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytowej. W dniu 2 sierpnia 2012 roku Bank skierował do niej pismo poprzedzające oświadczenie o wypowiedzeniu umowy, a w dniach 29 października 2012 roku i 14 listopada 2012 roku wezwania do zapłaty. Po wypowiedzeniu umowy kredytodawca trzykrotnie kierował do A. N. wezwania do zapłaty – w dniach 1 lutego 2013 roku, 20 lutego 2013 roku i 4 marca 2013 roku.

Sąd Rejonowy wskazał, że pozwana nie kwestionowała faktu zawarcia umowy kredytowej, ani tego, że istnieje po jej stronie zobowiązanie z tego tytułu. Zarzucała brak legitymacji czynnej po stronie powódki z uwagi na braki dokumentów (wyciągu KRS poprzedniego wierzyciela, uchwał obu podmiotów z walnego zgromadzenia) oraz z uwagi na brak zgody dłużnika na sprzedaż długu zgodnie z art. 92c ustawy – Prawo bankowe i zawiadomienia dłużnika o zmianie wierzyciela zgodnie z art. 512 k.c.

Sąd Rejonowy wyjaśnił, że przepis art. 512 k.c. nie ma w ogóle zastosowania w rozpoznawanej sprawie, gdyż nie doszło do zawarcia przez (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną z (...) Bank Spółkę Akcyjną umowy cesji wierzytelności. Doszło natomiast do „sukcesji uniwersalnej po pierwszej spółce na rzecz drugiej”. Zgodnie z art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h. połączenie może być dokonane przez przeniesienie całego majątku spółki (przejmowanej) na inną spółkę (przejmującą) za udziały lub akcje, które spółka przejmująca wydaje wspólnikom spółki przejmowanej (łączenie się przez przejęcie), przy czym według art. 494 § 1 k.s.h. spółka przejmująca albo spółka nowo zawiązana wstępuje z dniem połączenia we wszystkie prawa i obowiązki spółki przejmowanej albo spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki.

Sąd wyjaśnił, że art. 92c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Prawo bankowe przestał obowiązywać jeszcze przed zawarciem przez pozwaną umowy kredytowej.

Sąd wskazał, że pozwana nie kwestionowała twierdzeń powódki o wypowiedzeniu umowy kredytowej z dniem 4 grudnia 2012 roku, nie wskazała też innych okoliczności, których zaistnienie skutkowałoby umorzeniem wierzytelności powódki.

Sąd wskazał, że powód swoje roszczenie wywodził z łączącej strony umowy o kredyt konsolidacyjny nr (...) z dnia 2 czerwca 2010 roku. Powód wykonał swoje zobowiązanie wypłacając pozwanemu wynikającą z umowy kwotę. Na skutek opóźnienia w zapłacie wynikających z umowy rat kredytu umowa ta została wypowiedziana, zaś pozostała do zapłaty kwota stała się wymagalna.

Sąd Rejonowy przytoczył treść przepisów art. 69 ust. 1, art. 75 ust. 1 i art. 76 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Prawo bankowe oraz art. 14 ustawy z dnia 20 lipca 2001 roku o kredycie konsumenckim.

Sąd wskazał, że sposób obliczenia odsetek ujęty w wykazie z dnia 22 kwietnia 2013 roku nie budził wątpliwości. Brak jest również podstaw do uwzględnienia podnoszonego przez pozwaną zarzutu przedawnienia.

Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia o kosztach procesu Sąd Rejonowy powołał przepis art. 98 § 1 k.p.c.

*

Od wyroku z dnia 26 maja 2014 roku apelację wniosła pozwana, zaskarżając wyrok w całości.

Pozwana zarzuciła: „rażące błędy przez Sąd. Nie uwzględnienie braków formalnych jakie nie spełnił powód. Po przez brak pełnomocnictwa dla pełnomocnika, harmonogramu spłat, potwierdzenie odbioru przesyłek tak jak; wezwania do zapłaty, rozwiązania umowy, zawiadomienie o zmianie wierzyciela z godnie z art. 512 k.c”.

Pozwana wniosła o:

„- uchylenie wyroku w całości lub przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

- zwrot kosztów postępowania sądowego przez powoda.

- zwrot kosztów dla pozwanej przez powoda wg norm przepisanych”1.

*

W piśmie procesowym z dnia 3 września 2014 roku pełnomocnik pozwanej wskazał, że „żąda uchylenia zaskarżonego wyroku w całości i zniesienie powództwa w całości przed Sądem pierwszej instancji z uwagi na rażące naruszenie art.

87 par 2 kpc w związku z art. 97 kpc. Ewentualnie; O uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji w celu przeprowadzenia postanowienia Sądu w całości” (k. 83).

W piśmie procesowym z dnia 10 września 2014 roku pełnomocnik powoda ponowił zarzuty i wnioski apelacji (k. 94-97).

*

W odpowiedzi na apelację powód reprezentowany przez pełnomocnika wniósł o oddalenie apelacji (k. 124-125v), a w piśmie procesowym z dnia 9 stycznia 2015 roku wniósł o zasądzenie na rzecz powoda kosztów w kwocie 60 zł za uzyskanie oryginału odpisu pełnego z Krajowego Rejestru Sądowego (k. 129).

*

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanej jest oczywiście bezzasadna i w związku z tym podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. k.p.c.

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że nie jest zasadny wniosek apelacji o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Pozwana nie sformułowała w istocie innego wniosku niż wnioski o uchylenie zaskarżonego wyroku.

Z przepisów art. 386 § 2 i 4 k.p.c. wynika, że uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji może nastąpić tylko w razie stwierdzenia nieważności postępowania, w razie nierozpoznania przez sąd pierwszej instancji istoty sprawy albo gdy wydanie wyroku wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości.

Dodatkową podstawę prawną uchylenia wyroku stanowi przepis art. 505¹² § 1 k.p.c., mający zastosowanie w postępowaniu uproszczonym. Przepis ten stanowi, że jeżeli sąd drugiej instancji stwierdzi, że zachodzi naruszenie prawa materialnego, a zgromadzone dowody nie dają wystarczających podstaw do zmiany wyroku, uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania.

W ocenie Sądu Okręgowego w rozpoznawanej sprawie nie zachodzi żadna ze wskazanych wyżej podstaw uchylenia orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu. Postępowanie przed Sądem pierwszej instancji nie jest dotknięte nieważnością. Sąd ten rozpoznał istotę sprawy, analizując zasadność żądania pozwu z punktu widzenia okoliczności faktycznych przytoczonych jako podstawa faktyczna powództwa i rozpoznając zarzuty podniesione przez pozwaną. Wydanie wyroku przez Sąd Okręgowy nie wymaga również przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości, ani też nawet uzupełniania, czy powtarzania postępowania dowodowego.

W sprawie nie zachodzą również okoliczności, o których mowa w art. 505¹² § 1 k.p.c., pomijając już fakt, że sprawa niniejsza ani nie podlegała rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym, ani też nie została rozpoznana w tym postępowaniu.

Bezzasadny jest zarzut nieważności postępowania podniesiony w apelacji.

Z przepisu art. 379 pkt 2 k.p.c. wynika, że nieważność postępowania zachodzi, gdy pełnomocnik strony nie był należycie umocowany.

W rozpoznawanej sprawie pozwana podnosiła, że nienależyte umocowanie wystąpiło po stronie pełnomocnika powoda, a nie po stronie pełnomocnika pozwanej. Tak sformułowany zarzut jest w świetle art. 379 pkt 2 k.p.c. bezskuteczny, gdyż na wadliwe umocowanie pełnomocnika, prowadzące do nieważności postępowania może skutecznie powoływać się tylko ta strona, której interesów takie wadliwe umocowanie dotyczyło, a nie strona przeciwna.

Ubocznie należy wskazać, że oczywiście bezzasadny jest zarzut pozwanej, że pełnomocnik powoda nie był należycie umocowany.

Pozwana utożsamia przy tym błędnie sytuację, w której dana osoba fizyczna nie może być w ogóle pełnomocnikiem procesowym strony w postępowaniu cywilnym i sytuację, w której istnieją wadliwości w udzieleniu pełnomocnictwa procesowego osobie fizycznej mogącej być pełnomocnikiem procesowym strony w postępowaniu cywilnym.

W rozpoznawanej sprawie M. B. mogła być pełnomocnikiem procesowym powoda, gdyż jest pracownikiem (...) Bank Spółki Akcyjnej we W..

Pełnomocnictwo procesowe zostało udzielone M. B. w dniu 11 kwietnia 2011 roku. Dokument obejmujący pełnomocnictwo procesowe podpisany został przez dwóch członków zarządu Banku – P. K. i M. K.. Oznaczenie imion i nazwisk osób, które podpisały pełnomocnictwo, jest wyraźne na odpisie pełnomocnictwa procesowego znajdującym się w aktach sprawy (k. 33). Odpis pełnomocnictwa potwierdzony został za zgodność z oryginałem przez notariusza (k. 33v).

Okoliczność, że oznaczenie członków zarządu na odpisie pełnomocnictwa doręczonym pozwanej jest mało czytelne, nie ma jakiegokolwiek znaczenia z punktu widzenia ważności i skuteczności udzielenia pełnomocnictwa procesowego.

Umocowanie osób, które udzieliły M. B. pełnomocnictwa procesowego, do reprezentowania powoda jako członkowie zarządu oraz sposób reprezentacji wykazane zostały przez złożenie w postępowaniu apelacyjnym odpisu pełnego z Krajowego Rejestru Sądowego (k. 129-142v).

Wcześniej pełnomocnik powoda nie był wzywany do złożenia dokumentu, który potwierdzałby umocowanie wskazanych wyżej członków zarządu do reprezentowania powoda w dacie udzielenia pełnomocnictwa procesowego. Uzupełnienie tego braku było możliwe na etapie postępowania przed Sądem drugiej instancji.

÷

Nie są uzasadnione pozostałe zarzuty apelacji.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji. Apelacja pozwanej nie zawiera w istocie jakichkolwiek konkretnych zarzutów, które dotyczyłyby tych ustaleń.

Zarzut, że powód nie wykazał, iż „ma umowę kupna (...) długu osobistego” pozwanej jest oczywiście bezzasadny z tego względu, że powód nawet nie twierdził, iż w drodze sprzedaży i przelewu nabył wierzytelność w stosunku do pozwanej. Powód podnosił natomiast, że jest ogólnym następcą prawnym (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. w związku z przejściem tej Spółki.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń w tym zakresie i trafnie wyjaśnił podstawę prawną następstwa prawnego w związku z przejściem spółki i jego skutki.

Z przepisu art. 494 § 1 k.s.h. wynika jednoznacznie, że spółka przejmująca wstępuje z dniem połączenia we wszystkie prawa i obowiązki spółki przejmowanej. Następstwo to wynika z mocy samej ustawy i następuje niezależnie od woli osób trzecich.

W związku z powyższym w rozpoznawanej sprawie nie miały w ogóle zastosowania przepisy o przelewie wierzytelności, w szczególności przepis art. 512 k.c.

Jak wynika przy tym z ustaleń faktycznych Sądu pierwszej instancji, określając zakres roszczenia dochodzonego w rozpoznawanej sprawie powód uwzględnił wpłaty dokonane przez pozwaną na rzecz swojego poprzednika prawnego.

÷

Całokształt wskazanych wyżej rozważań prowadzi do wniosku, że apelacja pozwanej jest nie tylko oczywiście bezzasadna, ale została wniesiona przede wszystkim w celu przedłużenia postępowania sądowego w sprawie.

W związku z powyższym należało oddalić apelację.

*

Na podstawie art. 98 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy zasądził od A. N. na rzecz (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Ponieważ apelacja pozwanej została oddalona w całości, pozwana jest stroną przegrywającą sprawę w całości w postępowaniu odwoławczym. Powinna zatem zwrócić powodowi poniesione w tym postępowaniu koszty. Koszty te obejmują opłatę za wydanie odpisu pełnego z Krajowego Rejestru Sądowego.

*

Na podstawie art. 113 ust. 1 (a contrario) ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 roku, poz. 1025 – tekst jednolity ze zmianami) Sąd Okręgowy przejął na rachunek Skarbu Państwa nieuiszczoną opłatę od apelacji w kwocie 100 zł.

W związku z tym, że apelacja pozwanej została oddalona w całości, brak jest podmiotu, na którego mógłby zostać włożony obowiązek uiszczenia tej opłaty na rzecz Skarbu Państwa.

*

Z tych wszystkich względów i na podstawie powołanych wyżej przepisów Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.

1 Przytoczono dosłowne brzmienie zarzutów i wniosków apelacyjnych, z zachowaniem zastosowanej przez pozwaną pisowni i interpunkcji, to jest z brakami w tym zakresie.

2 Por.: uzasadnienie wyroku SN z dnia 28 września 2011 roku, I CSK 710/10, OSN-ZD 2012, z. 3, poz. 53; uzasadnienie wyroku SN z dnia 7 kwietnia 2004 roku, IV CK 661/03, Lex nr 500178; uzasadnienie wyroku SN z dnia 17 marca 1999 roku, II CKN 209/98, Lex nr 811807;

3 Por.: uzasadnienie wyroku SN z dnia 23 maja 2012 roku, III CSK 274/11, OSN C 2013, z. 2, poz. 23; uzasadnienie postanowienia SN z dnia 17 maja 2013 roku, I CSK 545/12, Lex nr 1353064.